

17. Qui benè præsunt presbyteri, dūpli ci honore digni habeantur: máxime qui labórant in verbo & doctrina.

* Deut. 25.

4. 18. Dicit enim Scriptura: * Non alligabis os bovi trituranti. Et: * Dignus est operarius mercéde suā.

10. 10.

Luc. 10. 7. 19. Adversus presbyterum accusatiō nem noli recipere, nisi sub duobus aut tribus téstibus.

20. Peccantes coram ómnibus árgue: ut & céteri timorem hábeant.

21. Testor coram Deo & Christo Iesu, & éléctis ángelis, ut hæc custódias finē præiudicio, nihil faciens in alteram partem declinando.

22. Manus citd némini imposueris, neque communicáveris peccatis alienis. Teipsum castum custodi.

23. Noli ádhuc aquam biberē, sed módo vino útere propter stómachum tuum, & frequéntes tuas infirmitatēs.

24. Quorundam hóminum peccata manifesta sunt, præcedentia ad iudicium: quosdam autem & subsequuntur.

25. Similitèr & facta bona manifesta sunt: & quæ áliter se habent, abscondi non possunt.

CAPUT VI.

Quæ servorum in dominos confitare débant officia: novorum dogmatum auctores; verborum pugna; quæstus magnus est pietas cum sufficiéntia; radix ómnium malorum cupiditas; dívites ne sperent in incerto divitiarum.

1. **Q**uicunque sunt sub iugo servi, dominos suos omni honore dignos arbitréntur, ne nomen Domini & doctrina blasphemetur.

2. Qui autem fidèles habent dominos, non contémnant, quia fratres sunt: sed magis sérvant, quia fidèles sunt & dilecti, qui beneficij participes sunt. Hæc doce, & exhortare.

3. Si quis álter docet, & non acquiescit sanis sermonibus Domini nostri Iesu Christi, & ei, quæ secundum pietatēm est, doctrinæ:

4. supérbus est, nihil sciens, sed lán- guens circa quaestiones, & pugnas verbōrum: ex quibus oriuntur invidiae, contentiones, blasphémiae, suspicione malæ, & conflictationes hóminum mente cor-

ruptōrum, & qui veritatē privati sunt, existimantum quæstum esse pietatēm.

6. * Est autem quæstus magnus pietas * S. ALÉX. XIJ. cum sufficiéntia.

7. * Nihil enim intulimus in hunc mun- * Job 1. dum: haud dábium quod nec auferre 21. Eccle. 5.

8. * Habentes autem alimēnta, & quibus tegámur, his conténti simus. 14. * Prov. 27. 26.

9. Nam qui volunt dívites fieri, incidunt in tentatiōnem, & in láqueum diá- boli, & desidéria multa inutilia, & nociva, quæ mergunt hómines in intérimum, & perditioñem.

10. Radix enim ómnium malorum est cupiditas: quam quidam appeténtes erraverunt à fide, & inservéront se dolóribus multis.

11. Tu autem o homo Dei hæc fuge: secessare verò iustitiam, pietatēm, fidem, charitatem, patiēntiam, mansuetudinem.

12. Certa bonum certamen fidei, apprehénde vitam æternam, ^ in qua vocatus es, & confessus bonam confessiōnem coram multis téstibus.

13. Præcipio tibi coram Deo, qui vivificat ómnia, & Christo Iesu, qui testimoniūm redidit * sub Ponto Pilato, bonam confessiōnem: * Matth. 27. 11. Ioann. 18. 33.

14. ut serves mandatum finē macula, irreprehensibile usque in advéntum Dómini nostri Iesu Christi,

15. quem suis tempóribus osténdet * beatus & solus potens, Rex regum, & Dóminus dominántium: * Apoc. 17. 14. & 19. 16.

16. qui solus habet immortalitatem, & lucem inhábitat inaccesibilem: * quem nullus hóminum vidit, sed nec videre potest: cui honor, & impéritum sempiternum: Amen.

17. Divitiis huius saeculi præcipe non sublimē sápere, * neque sperare in incerto divitiarum, sed in Deo vivo (qui præstat nobis ómnia abúndē ad fruendū) * Luc. 12. 15.

18. benè ágere, dívites fieri in bonis opéribus, sáclè tribuere, communicare,

19. thesaurizare sibi fundamēntum bonum in futurū, ut apprehéndant veram vitam.

20. O Timóthee, depósum custodi, devítans profanás vocum novitatis, & oppositiones falsi nōminis scien̄tiae,

21. quam quidam promittentes, circa fidem excidérunt. Grácia tecum. Amen.

EPI-

EPISTOLA

B. PAULI APÓSTOLI

AD TIMÓTHEUM SECÚNDA.

HANC EPISTOLAM Romæ datam, & in vinculis scriptam, patet ex cap. 1. 8. 12. & 2. 9. 10. & quidem paulò antequam martyrium subiret Apostolus (cap. 4. 6. 7.). Atque adeo in secundis vinculis, non in primis; si quidem in Chronologia demonstravimus Paulum prioribus vinculis Romanis solutum redisse in Orientem, indeque rursus Romam esse regressum, ubi etiam Martyrij coronam adeptus est, sub annum Neronis ultimum: cùm tamen prius ab eo auditus & absolvitus esset, sicut hic ipse testatur (cap. 4. 16. 17.). Ut enim ante biennium in libera custodia: ita deinceps integrum annum, omnibus gentibus Romam undique confluentibus, Evangelium prædicavit. Per Tychicum autem missa est Ephesum hæc Epistola, ubi erat Onesiphori familia, postquam Aquila & Priscilla, qui, Claudij decreto de expellendis Iudeis iam excoleto, Romam repetierant, (Rom. 16. 3.) eō denuò erant reversi, (cap. 4. 12. 19.) Idque anno Æra nostra 66. à Christi morte 33.

CAPUT PRIMUM.

Quæ hoc capite continéntur, ed spectant, ut Timótheus resuscitet in se gratiā Dei, quam accépit per impositionem mānum; ut spíritum fortitudinis induitus, doctrinam Christi annúciat, & in adversis roboretur.

1. **A**ulus Apóstolus Iesu Christi per voluntatem Dei, secundum promissiōnem vitæ, quæ est in Christo Iesu:

2. Timótheo charissimo filio, gratiā, misericordia, pax à Deo Patre, & Christo Iesu Dómino nostro.

3. Gratiā ago Deo, cui servio à progenitorib⁹ in consciēntia pura, quod sine intermissione hábeam tui memoriā in orationib⁹ meis, nocte ac die

4. desiderans te videre, memor lacrymārum tuārum, ut gáudio implear,

5. recordatiōnem accípiens eius fidei, quæ est in te non ficta, quæ & habítavit primū in ávia tua Lóide, & matre tua Eunice, certus sum autem quod & in te.

6. Propter quæ causam admoneo te ut resuscites gratiā Dei, quæ est in te per impositionem mānum meārum.

7. * Non enim dedit nobis Deus spíritum timoris: sed virtutis, & dilectionis, & sobrietatis.

8. Noli itaque erubescere testimoniūm Domini nostri, neque me vinclum eius:

sed collabóra Evangélio secundūm virtūtem Dei:

9. qui nos liberávit, & vocávit vocatiōne suā sanctā, * non secundūm ópera * Tit. 3. 5. nostra, sed secundūm propósum suum, & gratiā, quæ data est nobis in Christo Iesu ante tempora saeculária.

10. Manifestata est autem nunc per illuminationē Salvatōris nostri Iesu Christi, qui destruxit quidem mortem, illuminávit autem vitam, & incorruptionem per Evangélium:

11. in quo * pósitus sum ego prædicātor, & Apóstolus, & magister Génitium.

12. Ob quam causam etiā hæc pátor, sed non confundor. Scio enim cui crédi, & certus sum quia potens est depósum meum servare in illum diem.

13. Formam habe sanctorum verbōrum, quæ à me audisti in fide, & in dilectione in Christo Iesu.

14. Bonum depósum custodi per Spíritum sanctum, qui hábitat in nobis.

15. Scis hoc, quod aversi sunt à me omnes, qui in Asia sunt, ex quibus est Phigellus, & Hermogenes.

16. Det misericordiam Dóminus * Onesiphori domui: quia sàpè me refrigeravit, & catenam meam non erubuit:

17. sed cùm Romam venisset, sollicite me quæsivit, & invénit.

18. Det illi Dóminus invenire misericordiam à Dómino in illa die. Et quanta Ephesi ministravit mihi, tu melius nosti.

Ggggg CA-